

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/199/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1319200019
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1319200019.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Královej a členiek senátu JUDr. Nadeždy Wallnerovej a Mgr. Aleny Čakváriovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: K. D., nar. XX.XX.XXXX, Y. D., nar. XX.XX.XXXX, C. D., nar. XX.XX.XXXX, všetky zastúpené kolíznym opatrovníkom - Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, odbor sociálnych vecí, Bratislava, so sídlom: ul. Vazovova 7/A, deti rodičov - matka: G. G. Š., D., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom: R. - U. G., Na Q. U. XX, štátna občianka SR, zastúpená JUDr. Michaelou Kajabovou, advokátkou, so sídlom: Budovateľská 2, Bratislava a otec: B. G. D., nar. X.X.XXXX, trvale bytom: R. - L. H., T. X, štátny občan SR, zastúpený Mgr. Annou Angelovičovou, advokátkou, so sídlom: Slánska 20A, Prešov, o návrhu na zmenu úpravy styku, na odvolanie matky voči rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 13.04.2021, č.k. 37P/2/2019-268, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava III zo dňa 13.04.2021, č.k. 37P/2/2019-268, v napadnutých výrokoch I a III p o t v r d z u j e.

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava III rozsudkom zo dňa 13.04.2021, č.k. 37P/2/2019-268 rozhodol tak, že upravuje styk otca s maloletými deťmi: K. D., nar. XX.XX.XXXX a Y. D., nar. XX.XX.XXXX tak, že otec je oprávnený sa s oboma deťmi stretávať vždy od každého prvého piatku v každom kalendárnom mesiaci od 14:00 hod., kedy ich vyzdvihne v škole, ktorú deti navštevujú do pondelka nasledujúceho po druhom piatku v mesiaci do 8:00 hod., kedy obe deti vráti späť v stanovenom čase do školy, ktoré obe deti navštevujú, s výnimkou prázdnin a sviatkov, kedy je úprava osobitná. Súd prvej inštancie upravil styk otca s maloletým C. D., nar. XX.XX.XXXX tak, že otec je oprávnený sa s ním stretávať každý prvý víkend v každom kalendári v mesiaci od piatku od 15.00 hod. do nasledujúcej nedele do 18:00 hod., s tým, že v piatok si otec maloletého vyzdvihne v stanovenom čase z predškolského zariadenia a vráti späť matke v mieste jej bydliska, s výnimkou prázdnin a sviatkov, kedy je úprava osobitná. Tiež určil, že otec má právo sa stretávať so všetkými tromi maloletými deťmi D.: K., Y. K. C. v čase prázdnin a sviatkov nasledovne: v čase jarných prázdnin vyhlásených MŠSR každý nepárny kalendárny rok od pondelka od 09.00 hod. do nedele do 18.00 hod., počas veľkonočných sviatkov každý páry kalendárny rok od Zeleného štvrtka od 9:00 hod. do Veľkonočného pondelka do 14.00 hod., počas vianočných prázdnin každý páry kalendárny rok od 24.12 od 13.00 hod. do 25.12 do 18.00 hod. a od 02.01 od 10.00 hod. do 06.01 do 18.00 hod. a každý nepárny kalendárny rok od 25.12 od 18.00 hod. do nasledujúceho párneho roka 02.01 do 10.00 hod., - počas letných prázdnin každý páry kalendárny rok od 16.07. od 10.00 hod. do 31.07. do 18.00 hod., a od 16.08. od 10.00 hod. do 31.08. do 18.00 hod., počas letných prázdnin každý nepárny kalendárny rok od 01.07. od 10.00 hod. do 15.07. do 18.00 hod. a od 01.08. od 10.00 hod. do 15.08. do 18.00 hod., s výnimkou maloletého C. D.K., s ktorým upravil styk otca vždy od 01.07 od

10.00 hod. do 07.07 do 18.00 hod. a od 01.08 od 10.00 hod. do 07.08 do 18.00 hod., s tým, že miestom odovzdania a prevzatia maloletých detí je miesto adresy bydliska matky. Týmto rozsudkom súd prvej inštancie zmenil rozsudok Okresného súdu Bratislava IV č.k. 13P/116/2015-59 zo dňa 16.02.2016 vo výroku o úprave styku otca s maloletými deťmi. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 19.11.2018, v priebehu konania o zvýšenie výživného na maloleté deti, žiadal otc o zmenu úpravy práv a povinností voči všetkým trom maloletým deťom. Súd prvej inštancie uznesením č.k. 37P/255/2018-98 zo dňa 22.11.2018, vylúčil návrh otca na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností na samostatné konanie. Svoj návrh otec pred súdom prvej inštancie odôvodnil tým, že napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV 13P/116/2015-59 zo dňa 04.03.2016 má styk s maloletými deťmi neupravený, v praxi je pre neho realizácia neudržateľná, zo strany matky šikanózna. Uviedol, že má byť v Bratislave a pracovné aktivity na Liptove, preto trávi čas striedavo na oboch miestach, jeho styk s maloletými dcérami prebieha tak, že obe maloleté dcéry sú v jeho starostlivosti vždy jeden týždeň z mesiaca, od pondelka do pondelka, v tom čase bývajú dcéry v jeho byte v Bratislave, ktorý je ich domovom od narodenia. Otec uviedol, že s manželkou vozí dcéry do školy, na krúžky, trávia spoločný čas, dohody s matkou sú však komplikované, jednostranne ich mení, otec sa musí opakovane domáhať odpovedí mailom, matka odmieta komunikovať o zmene, a rozšírení styku. Taktiež súdu prvej inštancie uviedol, že najproblematickejšie je jeho stretávanie s maloletým synom C., kedy matka robí rôzne obštrukcie. Dodal, že na jeho kontakt s maloletým synom, matka pristúpila až po vytrvalom naliehaní otca na pravidelný kontakt, kedy sama matka určila, že maloletý môže byť s otcom vždy len v piatok na dve hodiny v týždňoch, keď nie sú u otca obe dcéry, aj to za jej prítomnosti, kedy na otca slovne útočila, matka je ochotná mu syna odovzdať len za podmienky, že sa nesmie stretnúť s jeho manželkou ani s ďalším jeho synom C.. Uviedol, že matka odišla s maloletým synom do Rimavskej Soboty a keď sa otec mal záujem so synom stretnúť, musel vycestovať za matkou. Otec zdôraznil, že oslovil aj mediátorku, matka však účasť odmietla. Poukázal na to, že maloletý syn je vystavený silnému tlaku matkinho manžela a poukázal na ich snahu o osvojenie maloletého, v súdnom konaní vedenom pod sp.zn. 38P/142/2017. Otec pred súdom prvej inštancie uviedol, že má rád svojho syna a snaží sa čo najviac so synom stretávať, pripravuje mu zaujímavý program a na pojednávaní otec zotrval na svojom návrhu.

3. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh na zmenu úpravy styku otca s maloletými deťmi je dôvodný. Súd prvej inštancie zistil, že naposledy boli upravované práva a povinnosti voči maloletým deťom D.: K., Y. a C. rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV č.k. 13P/116/2015-59 zo dňa 16.02.2016, právoplatným dňa 07.03.2016, pričom týmto rozsudkom bolo manželstvo rodičov maloletých detí rozvedené, na čas po rozvode manželstva bola schválená rodičovská dohoda, podľa ktorej boli všetky tri maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matky, obaja rodičia maloleté deti zastupujú a spravujú ich majetok, otec sa zaviazal platením výživného na maloletú K. v sume 170,- Eur mesačne, na maloletú Y. v sume 130,- Eur mesačne a na maloletého C. v sume 100,- Eur mesačne, a styk otca s maloletými deťmi súd neupravil, t.j. zostal neobmedzený. Súd prvej inštancie uviedol, že je nesporné, že od poslednej úpravy styku otca s deťmi došlo k podstatnej zmene pomerov, uplynula doba 5 rokov, maloleté deti vyrástli, rodičia uzatvorili nové manželstvá a otcovi pribudla jedna ďalšia vyživovacia povinnosť. Ďalej uviedol, že styk otca s maloletými deťmi doposiaľ upravený rozsudkom súdu ako neobmedzený, je aktuálne už nevyhovujúci, tak rodičom, ako aj samotným maloletým deťom a rodičia sa na novej úprave styku nevedia dohodnúť. Súd prvej inštancie zistil, že spočiatku sa rodičia na styku otca s dvomi maloletými dcérami vedeli dohodnúť a styk sa realizoval 6 rokov tak, že obe maloleté dcéry chodili k otcovi na týždňové pobyty každý mesiac, kedy sa otec spolu s terajšou manželkou o deti riadne starali, vozili do a zo školy, mali spoločný program, okrem toho sa stretávali s otcom vždy v utorok od 15,00 hod. do 18,00 hod., aj s maloletým C.. Súd prvej inštancie skonštatoval, že takáto dohodnutá úprava styku po uplynutí 5 rokov od posledného rozsudku o styku, už zjavne účastníkom konania nevyhovuje a rodičia sa na novej úprave styku nevedia dohodnúť. Podľa súdu prvej inštancie je nesporné, že došlo k podstatnej zmene pomerov na strane oboch rodičov, ako aj ich troch maloletých detí, keďže deti vyrástli, maloletá K. mala v čase konania na súde prvej inštancie XX rokov, maloletá Y. mala XX rokov a maloletý C. vyše X rokov, rodičia žijú v nových vzťahoch, uzatvorili nové manželstvá a otcovi pribudla jedna ďalšia vyživovacia povinnosť voči maloletému C.H. D., pričom otec sa s maloletým synom C. nestretával v takom rozsahu ako s jeho dvoma staršími sestrami. Súd prvej inštancie uviedol, že obaja rodičia majú záujem na novej pravidelnej úprave styku otca s maloletými deťmi, otec žiada pomerne široký styk, matka nemieni brániť otcovi, avšak má

svoju vlastnú predstavu o styku, najmä s prihliadnutím na doposiaľ odlišné stretávanie otca s dvomi dcérami a zvlášť s maloletým C., kde sa dožaduje citlivej úpravy styku otca s maloletým synom, keďže syn má bližší vzťah s jej manželom než s otcom, ktorý si navyše mal záujem jej syna osvojiť. Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že obaja rodičia predniesli svoje vlastné argumenty, prečo nesúhlasia s návrhom na novú úpravu styku predneseným protistranou. Súd prvej inštancie zistil, že styk otca s maloletými dcérami spočiatku prebiehal po dohode rodičov v týždenných intervaloch počas každého mesiaca, a s maloletým C. len na pár hodín v týždni, pričom ani tento dohodnutý styk už riadne a pravidelne najmä v poslednom období nefunguje, v čom zohrala svoju úlohu zjavne aj pandémia koronavírusu. Súd prvej inštancie skonštatoval, že zistené nezhody rodičov, vyplývajú podľa jeho názoru z doposiaľ nevysporiadaného vzťahu oboch rodičov z nedávnej minulosti. Pre objektivitu veci vyhovel aj návrhu na vykonanie znaleckého dokazovania, ktoré nariadil po výsluchu účastníkov, a ktoré bolo zamerané najmä na problematický styk otca s maloletým synom C.. Súd prvej inštancie uviedol, že samotný súdny znalec skonštatoval, že okrem objektívne komplikovanej rodinnej konštelácie, sa problematickou javí najmä rozdielna predstava oboch rodičov o optimálnom fungovaní rodičovskej starostlivosti, ako aj prítomné nespracované sentimenty rodičov, ktoré u matky vychádzajú z kontextu rozpadu manželstva a u otca sa týkajú skôr aktívnej role manžela matky pri zabezpečení rodičovskej starostlivosti o maloleté dieťa. Dodal, že súdny znalec uviedol, že matka referuje skôr subnormný potenciál jej osobnosti k sebaapresadeniu v kombinácii so zvýšenou kvalitou jej prosociálnych charakteristík, pričom ide o typ osobnosti, ktorý je neagresívny, neegocentrický, konformný, afiliatívny a otec podľa súdneho znalca referuje v rámci jeho sebahodnotenia zvýšenú úroveň sebaapresadenia v kombinácii so selektívne zvýšenou kvalitou jeho prosociálnych charakteristík. Dodal, že vlastný interpersonálny štýl vníma ako autoritatívny, egocentrický, neponížený, afiliatívny a protektívny. Súd prvej inštancie poukázal na to, že podľa súdneho znalca otec má tendenciu vnímať matku ako dominantnú s nedostatočnými protektívnymi zručnosťami. Podľa názoru súdu prvej inštancie je zjavné, že rodičia majú naďalej nedoriešené vzťahy z nedávnej minulosti a tieto majú za následok pokračujúce nedorozumenia v otázke kontaktu, styku otca s maloletými deťmi. Súd prvej inštancie taktiež uviedol, že otec okrem iného poukazuje na svoj veľký záujem na širokom styku s maloletými deťmi, ktoré má veľmi rád, poukazuje na vzťah maloletého syna C. s matkiným manželom, na jeho zásah do jeho styku s maloletým synom C. a matka vyčíta otcovi jeho počiatočný nezáujem o maloletého syna C., ktorý má za následok nevybudovaný vzťah s maloletým synom, skôr budovaný vzťah s jej manželom. Tiež uviedol, že počas konania otec prezentoval svoju úprimnú snahu na pravidelnom styku so všetkými tromi maloletými deťmi, na 6 rokov prebiehajúce týždňové prespávanie dvoch maloletých dcér v jeho domácnosti a žiadal prihliadnúť aj na jeho pracovné povinnosti a na jeho vzdialené pracovisko na Liptove, ale zároveň aj na jeho snahu o pravidelné príchody za maloletými deťmi, keďže má byť v Bratislave, pričom matka poukázala na nevybudovaný vzťah syna C. s otcom, na jeho naviazanosť na matku a jej manžela. Súd prvej inštancie zistil, že maloletý C., ktorý je vo veku vyše X rokov, doposiaľ prespal u otca až po odporučení skúšobného prespania zo strany súdu, kedy prespal u otca aj za prítomnosti svojich dvoch starších sestier, ktoré pravidelne u otca prespávali každý mesiac a k uvedenému mala menšiu výhradu iba matka, ktorej sa mal syn C. zdôveriť s problémami s návštevou toalety u otca, k čomu je potrebné uviesť, že uvedené je potrebné konzultovať a vysvetľovať maloletému C. zo strany oboch rodičov a je teraz najmä na otcovi, aby uplatnil svoje rodičovské zručnosti a dôverným prístupom k maloletému synovi uvedenú problematiku doriešil k spokojnosti všetkých strán. Súd prvej inštancie odporučil skúšobné prespatie maloletého C. u otca spolu so sestrami, najmä po odporučení znalcom, kedy prihliadol na vyjadrenie súdneho znalca, ktorý uviedol, že maloletý C. je pripravený zvládnuť rozšírený styk aj s prespatím u otca a prespatie odporučil aj kolízny opatrovník. Súd prvej inštancie po zistení skutočného stavu veci a zvážení všetkých skutočností, najmä s prihliadnutím na závery znaleckého posudku, z ktorých vyplynulo, že maloletý C. má voči matke vytvorenú kvalitnú citovo a emočne sýtenú vzťahovú väzbu a maloletý si postupne buduje aj vo vzťahu k otcovi citové puto, dospel k záveru, že otcovi je potrebné upraviť styk obzvlášť k maloletému synovi C. postupne, na úvod odlišne od dvoch starších sestier, ktoré majú vybudovaný pevný vzťah s otcom a budú pokračovať v styku, ktorý mali nastavený niekoľko rokov, a na ktorý boli zvyknuté. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že maloletému C. je nutné upraviť styk s otcom postupne preto, lebo maloletý emočne prežíva ako primárny vzťah k ". C. /manžel matky/, ktorý ho s matkou vychovával od jeho ranného fyzického veku, ale racionálne si uvedomuje, že jeho otcom je ". G., čomu však nedokáže dostatočne porozumieť. Súd prvej inštancie dodal, že maloletý C. podľa znalca senzitívne registruje hostilné nastavenie rodičov a v rámci rodičovskej rivalizácie sa identifikuje s matkou a s jej domácim prostredím, keďže v rannom veku nevyrastal s otcom, ale s manželom matky, a autonómny vzťah s otcom si vytvára až sekundárne. Súd prvej inštancie uviedol, že v súčasnej dobe je maloletý C. pripravený na rozšírenie stretávania sa s otcom tak, aby sa práve predišlo rozdeľovaniu súrodencov,

pričom rozšírením stretávania s otcom, vrátane víkendov spolu so sestrami, odporučil súdny znalec, aby sa vytvoril plnohodnotnejší priestor pre skvalitnenie ich vzájomných citových a emočných väzieb, v zhode s vývinovými potrebami dieťaťa. Súd prvej inštancie uviedol, že podľa súdneho znalca maloletý C. nie je manipulovaný a je dôležité, aby matka ako primárna rodičovská postava v subjektívnom vnímaní a prežívaní maloletého uznala vhodnosť prirodzeného rozšírenia stretávania sa maloletého C. s otcom aj formou kompaktniejšieho víkendového bloku, čo je dôležité zvlášť v situácii, kedy sa sám maloletý dožaduje takejto podpory a súhlasu zo strany matky. Preto súd prvej inštancie dospel k záveru, že je potrebné upraviť styk otcovi s maloletými deťmi, nakoľko je v záujme maloletých detí, s prihliadnutím aj na judikatúru, rozhodnutie KS Bratislava pod sp.zn. 5Co/305/2013 zo dňa 4.3.2014, v zmysle ktorej bezdôvodné bránenie maloletému dieťaťu v styku s rodičom, ktorému nebolo zverené do osobnej starostlivosti, sa pokladá za výrazný nedostatok vo výchove maloletého dieťaťa, ktorý môže ohroziť vývoj osobnosti dieťaťa v citovej a charakterovej oblasti. Súd prvej inštancie preto styk upravil odlišne dvom maloletým dcéram s otcom, nakoľko vychádzal zo skutkového zistenia, že takto obdobne fungoval ich styk s otcom cca posledných 6 rokov, obe dcéry sú zvyknuté na takýto styk a majú vybudovaný vzťah s otcom, obe rady trávajú čas u otca, ako bolo zistené a potom takto upravený styk nemôže ohroziť vývoj ich osobností v citovej a charakterovej oblasti. Styk otca s maloletým C. súd prvej inštancie upravil odlišne, z dôvodu, že je toho názoru, že je potrebné postupne upevňovať vzťah a citovú väzbu maloletého C. s otcom, keďže ich styk sa z rôznych dôvodov pravidelne s prespatím u otca nerealizoval pomerne dlhú dobu a rolu otca čiastočne suploval matkin manžel. Súd prvej inštancie styk otca s maloletým C. upravil tak, že našiel prienik v styku upravenom otcovi s dvomi staršími dcérami, keďže ako súdny znalec uviedol, práve prítomnosť starších sestier by mala byť pozitívnym katalyzátorom jeho adaptácie. Súd prvej inštancie zdôraznil, že je dôležité pre maloletého C., aby sa vytvoril plnohodnotnejší priestor pre skvalitnenie vzájomných citových a emočných väzieb s otcom, v zhode s vývinovými potrebami dieťaťa, preto súd prvej inštancie upravil styk vždy za súčasnej prítomnosti dvoch starších sestier maloletého C., ktoré mu môžu byť veľmi nápomocné pri budovaní hlbšieho citového vzťahu s otcom. Súd prvej inštancie v neposlednom rade vzal do úvahy pri úprave styku aj miesto pracoviska, výkonu práce otca, ktoré sa nachádza na Liptove a za deťmi je ochotný pravidelne mesačne cestovať do Bratislavy, kde má byť a kde sú maloleté deti, najmä dve staršie sestry už zvyknuté, teda v priebehu týždňa deti budú navštevovať školu, na ktorú sú zvyknuté a v tomto smere k žiadnej zmene nedôjde. Súd prvej inštancie je toho názoru, že následne po nadviazaní pevného citového vzťahu otca a maloletého syna, je možné do budúcnosti uvažovať aj o inej, novej úprave styku otca s deťmi, prípadne o totožnej úprave maloletého C. v rozsahu styku dvoch starších sestier tak, aby to bolo predovšetkým v záujme všetkých troch maloletých detí, s prihliadnutím aj pracovné a iné povinnosti oboch ich rodičov. Súd prvej inštancie záverom uviedol, že v prípade, ak sa nastavený styk otca s deťmi z akýchkoľvek ospravedliteľných dôvodov nezrealizuje a keďže ide o rodinu s viacerými maloletými deťmi, je potom nevyhnutná súčinnosť oboch rodičov, včasné oznámenie objektívnej prekážky druhému rodičovi a zároveň dohoda a ponuka nového náhradného termínu styku otca s deťmi. Súd prvej inštancie má za to, že uvedená úprava styku je plne v záujme maloletých detí.

4. O trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

5. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podala matka prostredníctvom svojej právnej zástupkyne v zákonnej lehote odvolanie, a to voči výrokom I. a III predmetného rozhodnutia, v ktorom uviedla, že s rozhodnutím súdu prvej inštancie nesúhlasí. Podľa názoru matky výrok I. napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Matka v odvolaní namietala, že styk otca s dcérami má prebiehať od prvého pondelka v mesiaci, kedy si otec dcéry vyzdvihne zo školy do nasledujúceho pondelka v mesiaci, kedy dcéry do školy do 08.00 hod. odvezie, t.j. v rozsahu 8 po sebe nasledujúcich dní, kedy takto styk podľa nej neprebíhal a neprebíha už od prvého piatka v mesiaci do pondelka nasledujúceho po druhom piatku. Uviedla, že uvedené bol len návrh otca, ktorý sa nikdy nerealizoval. Matka namietala, že vo výroku I. svojho rozhodnutia však súd prvej inštancie v rozpore so svojou argumentáciou uvedenou v odôvodnení rozsudku upravil styk otca s dcérami na 11 po sebe nasledujúcich dní. Dodala, že odôvodnenie súdu prvej inštancie, kde tvrdí, že takto fungoval styk otca s dcérami posledných 6 rokov, je teda v rozpore s výrokom súdu prvej inštancie, kde ho upravuje v širšom rozsahu ako sa skutočne posledných 6 rokov styk otca s dievčatami realizoval. Matka zdôraznila, že otec maloletých aj na pojednávaní zo dňa 13.04.2021 potvrdil súdu prvej inštancie, že jeho styk s dievčatami sa realizuje v režime 5 pracovných dní a nadväzujúci víkend. Rovnako dodala, že aj kolízny opatrovník na pojednávaní zo dňa 13.04.2021 navrhol, že by bolo žiaduce, a teda ku prospechu maloletých K.

a Y., aby styk otca s nimi súd prvej inštancie ponechal, tak ako sa realizoval 6 rokov, t.j. od prvého pondelka v mesiaci do nasledujúceho pondelka v mesiaci. Matka nemôže súhlasiť s takouto úpravou, aby dievčatá počas školského roka po dobu 11 po sebe nasledujúcich dní nevidela, keďže má za to, že je to príliš dlhá doba, kedy aj ona potrebuje mať zachovanú kontinuitu svojho styku a neprerušovať ho na dobu až 11 po sebe nasledujúcich dní, a to len preto, že to vyhovuje otcovi maloletých. Podľa matky nebol dôvod ďalej styk dcér s otcom rozširovať o ďalšie tri dni, kedy už súd prvej inštancie svojou úpravou fakticky zašiel takmer do asymetrického modelu režimu striedavej osobnej starostlivosti, ktorú ani znalec neodporúčal vo svojom znaleckom posudku. Matka sa vie stotožniť s existujúcim režimom 5 pracovných dní a víkend, kedy by sa začínala úprava styku otca s dcérami od piatku tak, aby sa to prispôbilo pobytu ich mladšieho brata C. a styk by sa skončil do nasledujúceho piatku, avšak sa nevie stotožniť s tým ako to rozhodol súd prvej inštancie vo svojom výroku I. Matka podotkla, že ťažko sa jej aj polemizuje s názorom súdu prvej inštancie a vyvracia v čom je nesprávny, keďže sa vie stotožniť s odôvodnením rozsudku zaoberajúci sa stykom otca s dcérami, ktorý je ale v rozpore už s jeho výrokom. Preto v tomto smere namieta a má za to, že nie je momentálne potrebné teda meniť zaužívaný styk dievčat s otcom v rámci jeho rozsahu napriek jeho určitým nevýhodám a problémom, je však potrebné len posunúť dni začiatku a ukončenia styku s dňami, ktoré má C. stráviť u otca a nie ho rozširovať. Matka je presvedčená, že ďalšie rozširovanie styku otca s dievčatami, by mohlo spôsobiť narušenie citových väzieb naopak dcér ku mne navyše ešte v citlivom pubertálnom období, kedy predsa len som celý ich život ich rezidenčným rodičom, ktorý im vytvára ich rodinné zázemie a zabezpečuje režim fungovania dňa, kontrolu ich vzdelávania, preskúšanie, odovzdávanie životných skúseností ako matka dcéram a pod. Preto si myslím, že je nevhodné prerušenie našich väzieb na dobu 11 po sebe nasledujúcich dní v bežnom školskom roku. Matka uviedla, že nesúhlasí ani s výrokom III. rozsudku o úprave prázdnin s maloletým C., rešpektujem úpravu prázdnin otca s dievčatami, maloletou Y. a K., avšak podľa jej názoru maloletý C. však ešte nie je pripravený tráviť takéto dlhé obdobia bez nej. Matka zdôraznila, že podľa nej predsa len u neho nastala odlišná situácia, keď otec maloletých ju opustil v čase jej tehotenstva s maloletým C. a odsťahoval sa k inej žene, s ktorou má dieťa, čo mi oznámil hneď po pôrode C., a teda C. nikdy na rozdiel od dievčat nezažil domácnosť so svojim otcom. Podotkla, že aj znalec v tomto smere odporúčal potupné rozširovanie styku na víkendovej báze a naozaj si nevie momentálne predstaviť ako by C. strávil s otcom týždeň letných prázdnin v júli a týždeň v auguste a ďalšie prázdniny. V tejto súvislosti poukázala na závery znaleckého posudku, keď znalec skonštatoval, že u otca je prítomná zvýšená aktivita osobnostných mechanizmov so snahou o vytesnenie komplexových obsahov v rámci narcistických rysov, otcove vnímanie matky je dané primárne jeho subjektívnymi charakteristikami a nezodpovedá osobnostnému profilu matky a aktuálne je v otcovom správaní prítomná nadmerná kompenzácia vlastnej insuficiencie, zhoršené sebaovládanie, ulpievanie na minulosti, potláčanie afektov a pocitov viny, pričom deti nie sú manipulované zo strany matky a nie je možné označiť konanie matky v intenciách, že bráni vo vzťahu maloletých detí s otcom. Vzhľadom na osobnosť otca, tak ako ju diagnostikoval znalec, sa matka obáva o maloletého C., ktorý počas prázdnin v zmysle výroku III. rozsudku by mal tráviť dlhšie časové obdobia u otca. Matka poukázala na to, že popisovala situácie z minulosti, ktoré sa stali, keď objektívne otec mal na starosti viacero detí naraz a pripomenula, že sa stalo, že otec si zobral viacero detí naraz, a to nielen ich, a šli spolu do múzea Dopravy v Bratislave, kde mal údajne strčiť C. do svojej sestry, a tá si rozbila hlavu. Zdôraznila, že otec jej nezavolať a namiesto toho išiel so všetkými deťmi na Kramáre ako jediný dospelý a kým bol s dcérou na ošetrovaní v ambulancii, tak mal. C. nechal strážiť jej kamarátkam. Zopakovala, že maloletý C. je veľmi živé dieťa, náročné na pozornosť, s čím má otec problémy. Ďalej uviedla, že dňa 20.04.2021 sa realizoval styk otca s dievčatami aj s maloletým C. a po stretnutí s otcom prišiel C. domov smutný s tým, že otec na neho veľmi kričal aj ho podvihol zo zeme o zhodil, lebo sa na neho hneval, pričom malo ísť o nejaký incident s paličkou a zvalu medzi maloletým C. a synom otca maloletého z jeho terajšieho manželstva. Dodala, že následne jej otec maloletého oznámil, že nemá záujem, aby sa realizoval jeho styk počas utorkov a uviedol, že to nie je kvalitne strávený čas s deťmi a vzápätí jej poslal aj e mail v ktorom ju informoval, že v utorok napriek peknému počasiu dievčatá nechceli ísť von, lebo mali obe úlohy a potrebovali hrať na klavír, to však nevyhovovalo chlapcom (mal C. a synovi otca maloletého z druhého manželstva), s ktorými zase otec maloletého chcel ísť von. Následne citovala otca: „ E. V. F. M. H. A. F. L.F. E. U. L., Ž. D. Ť. T. O. U. L. E. Č.K.. G., Ž. U. R. M., L. Q. E. H...“. Matka uviedla, že rozumie otcovi maloletých detí, že nie je jednoduché mať naraz 4 deti rôzneho veku a pohlavia. Zdôraznila, že v domácnosti otca sa však navyše pridáva aj ďalšie malé dieťa a toto je zrejme na otca už priveľa, čoho dôsledkom boli práve zrušené utorky, ide o pracovný deň, kedy sa dievčatá pripravujú do školy, ale mladší chlapci nie a z toho prameňa zvady, pričom dievčatá potrebujú ticho, chlapci zase aktivity. Uvedené vzbudzuje u matky obavu, aby trávil C. dlhší čas s otcom počas prázdnin, keď sa obáva, že to nebude zvládať ani maloletý

C. a ani jeho otec. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhla, aby odvolací súd výrok I. a III. rozsudku súdu prvej inštancie, zmenil tak že: vo výroku I. rozhodne, že: súd upravuje styk otca s maloletými deťmi: K. D., nar. XX.XX.XXXX a Y. D., nar. XX.XX.XXXX tak, že otec je oprávnený sa stretávať s oboma deťmi každý prvý víkend v každom kalendárnom mesiaci od piatku od 15.00 hod. do nasledujúceho piatku do 08.00 hod., kedy si maloleté deti prevezme v mieste bydliska matky a vráti do školy, ktorú maloleté deti navštevujú a vo výroku III. rozhodne, že: otec má právo stretávať sa s maloletými deťmi: K. D., nar. XX.XX.XXXX a Y. D., nar. XX.XX.XXXX, v čase prázdnin a sviatkov nasledovne: počas jarných prázdnin vyhlásených MŠ SR každý nepárny kalendárny rok od pondelka od 09.00 hod. do nedele do 18.00 hod.; počas veľkonočných sviatkov každý párný kalendárny rok od Zeleného štvrtka od 09.00 hod. do Veľkonočného pondelka do 14.00 hod.; počas vianočných prázdnin každý párný kalendárny rok od 24.12 od 13.00 hod. do 25.12. do 18.00 hod. a od 02.01. od 10.00 hod. do 06.01. do 18.00 hod. a každý nepárny rok od 25.12. od 18.00 do nasledujúceho párneho roka do 02.01. do 10.00 hod.; počas letných prázdnin každý párný kalendárny rok od 16.07. od 10.00 hod do 31.07. do 18.00 hod. a od 16.08. od 10.00 hod. do 31.08. do 18.00 hod. a nepárny kalendárny rok od 01.07. od 10.00 hod., do 15.07. do 18.00 hod. a od 01.08. od 10.00 hod. do 15.08. do 18.00 hod. Otec má právo stretávať sa s maloletým C. D., nar. XX.XX.XXXX v čase prázdnin a sviatkov nasledovne: počas jarných prázdnin vyhlásených MŠ SR každý nepárny kalendárny rok od piatka od 18.00 hod. do nedele do 18.00 hod.; počas veľkonočných sviatkov každý párný kalendárny rok od soboty nasledujúcej po Zelenom štvrtku od 09.00 hod. do Veľkonočného pondelka do 14.00 hod.; počas vianočných prázdnin každý párný kalendárny rok od 24.12 od 13.00 hod. do 25.12. do 18.00 hod. a každý nepárny rok od 25.12. od 18.00 do 27.12. do 18.00 hod.; počas letných prázdnin každý kalendárny rok každý párný týždeň od piatku od 15.00 hod. do nasledujúcej nedele do 18.00 hod.; s tým, že miestom odovzdania a prevzatia maloletých detí je miesto adresy bydliska matky.

6. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že matka v jej odvolaní opisuje, v akom rozsahu prebieha styk otca s dcérami a ako súd prvej inštancie rozhodol vo výroku I. predmetného rozsudku s tým, že dôvodom podania odvolania matky, resp. nesúhlas matky s rozšírením styku otca s dcérami je domnienka či emócia matky, že ak by sa styk otca s dievčatami rozšíril na 11 dní, ona ako matka bude príliš dlho bez detí. Takýto dôvod je podľa názoru otca absurdný, matka tým zavádza a len verbalizuje, že vôbec neberie ohľad na deti, na fakt, že rastú, že pokojne môžu byť s otcom aj viac ako doposiaľ, že možno dokonca chcú s otcom tráviť viac času ako doposiaľ. Otec zdôraznil, že sa o deti vie riadne postarať, nikdy nebol žiaden problém so starostlivosťou. Podotkol, že ide o hrubé zavádzanie zo strany matky, že súd prvej inštancie v predmetnom rozsudku rozšíril styk otca s dievčatami na dobu 11 dní. Podľa názoru otca súd prvej inštancie rozhodol, že otec a dievčatá môžu byť spolu presne 9 a pol dňa. K námietkam matky, že detí sa na ich názor nikto nepýtal, otec uviedol, že bola to práve matka, ktorá mala dňa 13.04.2021 zabezpečiť prítomnosť dievčat na pojednávaní, nakoľko zákonná sudkyňa chcela dievčatá vypočuť. Zdôraznil, že práve matka spolu s dievčatami na toto pojednávanie neprišla z dôvodu, že deň pred pojednávaním bola v kontakte s osobami, ktoré pricestovali zo zahraničia a išla spolu s dcérami do karantény. Dodal, že matka sa stretla so svojou sestrou a jej manželom, teda otec má za to, že opäť išlo o premyslený manéver zo strany matky, ako zase predĺžiť konanie a robiť obštrukcie. Podľa otca, matka argumentuje sebou a svojím prežívaním a vnímaním situácie, namiesto toho, aby brala ohľad na deti, pričom si zrejme neuvedomuje, že toto konanie je o deťoch, o ich záujme a potrebách. Dodal, že podľa jeho názoru matka neuviedla ani jeden dôvodný argument, prečo by rozšírenie styku otca s dievčatami podľa výroku I. predmetného rozsudku bolo v rozpore so záujmom dievčat a vo svojom odvolaní len potvrdila, že rozšírenie styku otca s dievčat je v rozpore s názorom matky a jej predstavami. Otec namietal, že matka spája styk C. a otca so stykom dievčat a otca, čo sú ale dva, bohužiaľ, rozdielne režimy práve v dôsledku dlhodobého správania matky a snaží sa redukovať styk otca a dievčat s argumentom o údajnom prispôbení sa C.. Otec uviedol, že matkin argument kontinuitou učenia dievčat neobstojí, nakoľko v týždni od 7. júna do 11. júna 2021 dievčatá neboli v škole vôbec, pričom dôvody nepozná a domnieva sa, že matka mala prácu v teréne mimo Bratislavy a deti vzala so sebou. Ďalej dodal, že matka ani nepolemizuje s názorom súdu prvej inštancie a sama viackrát v texte odvolania tvrdí, že vlastne sa vie stotožniť s rozsudkom, a teda o to viac je jej odvolanie nepochopiteľné. Zároveň dodal, že matka, ale výslovne uvádza, že momentálne nie je potrebné meniť zaužívaný styk otca s dievčat, teda rozširovať ho v zmysle výroku I. predmetného rozsudku a rovnako uvádza, že styk C. s otcom nie je potrebné rozširovať. Podľa názoru otca ide opäť bohužiaľ o nepochopiteľný postoj matky, ktorá zo sebeckých dôvodov bráni otcovi a deťom tráviť spolu viac času. Otec upozornil, že jeho styk s dievčatami sa realizuje v režime týždeň a víkend už 6 rokov a za 6 rokov matka nebola ochotná súhlasiť s rozšírením tohto spoločného času. Pokiaľ ide o rozšírenie styku otca s C., otec zdôraznil, že toto predsa odporučil znalec a súd do rozsudku len premietol tento záver znalca. Otec uviedol, že matka

aj naďalej bráni otcovi a deťom tráviť spolu viac času, pričom argumentuje tým, že ona bude dlho bez detí, že rozšírenie styku otca s deťmi naruší jej citovú väzbu s dcérami. Podľa názoru otca ide naozaj o absurdné a smutné tvrdenie. Čo sa týka matkou predloženého emailu, ktorý predložila odvolaciemu súdu k odvolaniu tak ten podľa neho len potvrdzuje, že je to práve matka, ktorá aj v súčasnosti bráni otcovi tráviť čas s C.. Zdôraznil, že z emailu predsa vyplýva, že matka rozsudok súdu prvej inštancie nerešpektuje a bráni prespatiu C. v domácnosti otca. Dodal, že následne podá odvolanie, v ktorom tvrdí, že C. nemôže s otcom tráviť toľko času, ako rozhodol súd prvej inštancie, že C. si musí zvyknúť. Otec podotkol, že matka marí de facto jediný spôsob, akým je možné naplňať rozsudok súdu prvej inštancie a zlepšovať vzťah C. s otcom. Pokiaľ ide o bod II. matkinho odvolania, v ktorom matka nesúhlasí s výrokom III. predmetného rozsudku týkajúcim sa prázdninového režimu C. s otcom, otec uviedol, že v tomto smere matka argumentuje udalosťami spreď viac ako siedmich rokov, kedy sa rodičia detí rozišli. Otec podotkol, že táto časť odvolania opäť svedčí o tom, že matka v konaní aj v odvolaní rieši seba a svoje nespracované emócie či zážitky voči otcovi a nehľadí na záujmy maloletých detí. Otec namietal, že matka argumentuje postupným rozširovaním styku C. s otcom podľa znaleckého posudku, pričom od vydania rozsudku (aj predtým) to práve ona, kto tomuto postupnému rozširovaniu bráni. Zdôraznil, že neumožnila C. prespať u neho ani raz. Ďalej otec poukázal na to, že je pre neho absurdné, že matka sama v odvolaní uvádza, že styk otca a C. sa realizuje podľa „dohody“ rodičov len v utorok poobede, keďže podľa neho tým sama priznáva, že rozsudok, pokiaľ ide o stretávanie C. s otcom, nerešpektuje. Zdôraznil, že v žiadnom prípade nejde o dohodu rodičov, ide o režim, ktorý matka nastavila nerešpektujúc rozhodnutie súdu prvej inštancie. Ďalej otec podotkol, že absolútnym paradoxom je fakt, že vo svojom odvolaní matka navrhuje zmeniť rozsudok v časti týkajúcej sa letných prázdnin, pričom matkou navrhovaná zmena, ale je totožná so súčasnou úpravou, o ktorej rozhodol súd prvej inštancie vo výroku III. jeho rozhodnutia. Záverom otec uviedol, že odvolanie matky považuje za nedôvodné a účelové, keďže podľa jeho názoru matka v skutočnosti nerieši záujem maloletých detí, ale seba a svoje predstavy o tom, koľko času môžu stráviť deti s vlastným otcom. Otec uviedol, že na základe odvolania matky otec pochopil, o čo matke po celý čas ide - matka je presvedčená, že vzťah detí a otca, resp. ich spoločný čas ohrozuje citovú väzbu matky a detí. Uvedené označil za naozaj veľmi smutné, absurdné a egoistické. Otec považuje predmetný rozsudok súdu prvej inštancie v prvom rade za súladný so záujmami maloletých detí, tiež za správny a spravodlivý. V zmysle uvedeného otec navrhuje, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozhodnutie súdu prvej inštancie, vrátane odvolaním matky napadnutých výrokov I. a III. v zmysle ustanovenia § 387 CSP ako vecne správny potvrdil.

7. Otec informoval odvolací súd o aktuálnej situácii týkajúcej sa jeho stretávania s deťmi. Otec uviedol, že do začiatku februára tohto roka matka umožňovala C. a otcovi tráviť čas spolu podľa ňou odvolaním napadnutého rozsudku a až vo februári otcovi oznámila, že C. je chorý, a tak k otcovi môžu ísť len dievčatá, pričom neskôr sa ukázalo, že v skutočnosti bola v tom čase matka s C. niekde mimo ich bydliska. Podľa otca nepochopiteľné na celej situácii bolo, že hoci počas prvej vlny pandémie v jari 2020 matka neumožňovala prakticky žiaden styk s deťmi z obavy z ochorenia, teraz otcovi doslova „ponúkla“ dievčatá, hoci otec matku upozornil, že pociťuje príznaky ochorenia covid 19 a mladší syn C. mal pozitívny test. Otcovi sa javilo, že matka sa doslova chce zbaviť dievčat a mať vlastný program s manželom a C.. Počas prvého marcového piatku, kedy sa mal realizovať styk C. s otcom, otec uviedol, že matka C. otcovi neodovzdala, lebo s ním ocestovala do Krupiny, následne tvrdila, že nemá auto, je chorá a nevie C. doviesť do Bratislavy, pričom nakoniec ho doviezla v sobotu večer, namiesto v piatok poobede. Otcovi sa javí, že manžel matky ju vedome nechal v Krupine bez auta, hoci je obom známe, že odovzdanie C. prebieha v piatok poobede v mieste bydliska a žiadna iná dohoda nebola. Otec uviedol, že počas jarných prázdnin odovzdala matka dievčatá otcovi s tým, že v piatok mala Y. na COVID - teste "takú slabú čiarku" a potom údajne už boli testy negatívne, keď s nimi otec došiel na Liptov a spravil Y. test, tento bol jednoznačne pozitívny, teda sa na ňu vzťahovala karanténa a deň predtým pritom boli deti so súhlasom a vedomím matky v opere. Otcovi ale týmto zavádzajúcim informovaním znemožnila zorganizovať si rozumne jarné prázdniny s dievčatami. Otec mohol stráviť karanténu v Bratislave a následne ísť na Liptov. Opäť otec poukázal na to, že ide o tú istú matku, ktorá počas roka 2020 otcovi celé mesiace odopierala styk s deťmi vyhovárajúc sa na protipandemické opatrenia, na pojednávanie pred súdom prvej inštancie sa nedostavila s rovnakým odôvodnením, hoci styku s osobami, ktoré deň pred súdom pricestovali zo zahraničia sa vystavila úplne vedome. Otec upozornil, že matka celé roky konajúci súd zásobuje nepodloženými tvrdeniami, v ktorých si odporuje navzájom, alebo ich vyvracia vlastným konaním, opakovane sa z pochybných dôvodov nedostavila na pojednávanie a nedodržala nariadenie sudkyne z pojednávania dňa 28.11.2019 umožniť prespanie C. u otca, za čo bola matka "napomenutá" a pretrvávajúce nedodržiavanie už platnej časti rozsudku, pričom

týmito všetkými obštrukciami dokázala predlžovať konanie až doposiaľ a nerešpektuje ani právoplatnú časť rozsudku. Otec uviedol, že v zmysle rozsudku súdu prvej inštancie umožnila matka C. a otcovi styk iba počas prvého aprílového piatku, hoci bol C. opäť chorý, vo štvrtok nebol ani v škole a matka mala iný program mimo Bratislavy. Podľa názoru otca je úplne zjavné, že matka mu umožňuje styk s deťmi výlučne podľa toho, ako to matke vyhovuje, navyše aj zdravotný stav detí alebo čokoľvek iné, matka využíva tak alebo onak, podľa momentálnej potreby. Otec uviedol, že toto trvá naďalej, aj keď otec už opakovane dokázal na konkrétnych príkladoch, že matka klame. Podotkol, že vysoko nadpriemerné skóre lži má aj v psychologických testoch v rámci znaleckého posudku. Podľa názoru otca z uvedeného opäť vyplýva právne významná pretrvávajúca neochota a/alebo neschopnosť matky dodržiavať už právoplatnú časť rozsudku. V zmysle vyššie uvedeného otec naďalej trvá na tom, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, vrátane odvolaním matky napadnutých výrokov I. a III. v zmysle ustanovenia § 387 CSP ako vecne správny potvrdil.

8. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku), túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 07.12.2022 (§ 378 C.s.p., § 219 ods. 3 C.s.p.). O termíne verejného vyhlásenia rozsudku bola matka, právna zástupkyňa matky, otec, právna zástupkyňa otca a súčasne kolízny opatrovník, upovedomení zákonným spôsobom.

9. Ak súd rozhoduje o úprave styku rodičov s dieťaťom, musí zohľadniť tú skutočnosť, že obidvaja rodičia majú právo na osobnú starostlivosť o dieťa zásadne v rovnakej miere, tomu zodpovedá aj právo dieťaťa na starostlivosť obidvoch rodičov. Ak teda súd zverí dieťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov, potom by malo byť dieťaťu umožnené stykať sa s druhým rodičom v takej miere, aby bola táto zásada čo najviac naplnená. (nález Ústavného súdu ČR z 15. marca 2016, sp.zn. III. ÚS 2298/15).

10. Podľa čl. 41 ods. 4 ústavy starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Práva rodičov možno obmedziť a maloleté deti možno od rodičov odlúčiť proti vôli rodičov len rozhodnutím súdu na základe zákona. Rodičovské práva a povinnosti patria obidvom rodičom. Ak rodičia žijú v manželstve, predpokladá sa, že svoje deti vychovávajú v zásade na základe vzájomnej dohody a v záujme maloletých detí. Zákon o rodine úpravu výkonu rodičovských práv a povinností rieši v určitých špecifických situáciách osobitne, tak ako to predpokladá čl. 51 ods. 1 ústavy. Zákon o rodine preferuje dohodu rodičov pri výkone rodičovských práv a povinností (§ 24 ods. 2, § 25 ods. 1, § 35 a § 36 ZR). Až keď nedôjde k dohode rodičov o výkone rodičovských práv, rozhodne o ich výkone súd, vždy však s prihliadnutím na záujem maloletého dieťaťa. Ústavný súd už vo svojom rozhodnutí sp.zn. PL. ÚS 26/05 vyslovil právny názor, že právna úprava styku rodičov s ich maloletými deťmi nevedie k obmedzeniu práv rodičov, ale práve naopak, prostredníctvom tejto úpravy sa prispieva k ich garancii, a preto nemôže byť v nesúlade s čl. 41 ods. 4 ústavy (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 31. marca 2010, č.k. I. ÚS 120/2010-15).

11. Podľa § 26 ZoR, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

12. Podľa článku 3 Dohovoru o právach dieťaťa (ďalej len „Dohovor“), záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonávaných súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

13. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami tohto Dohovoru, sa zaväzujú, že zabezpečia dieťaťu ochranu a starostlivosť nevyhnutnú pre jeho blaho, pričom budú brať ohľad na práva a povinnosti jeho rodičov, zákonných zástupcov alebo iných jednotlivcov právne za dieťa zodpovedných a urobia všetky potrebné zákonodarné administratívne opatrenia.

14. Štáty, ktoré sú zmluvnými stranami tohto Dohovoru, sa zaväzujú, že zabezpečia, aby inštitúcie, služby a zariadenia zodpovedné za starostlivosť a ochranu detí zodpovedali normám stanoveným kompetentnými úradmi, zvlášť po stránke bezpečnosti a ochrany zdravia, počtu a kvalifikácie personálu ,ako aj kompetentného dozoru. Záujem dieťaťa teda stojí nad všetkými inými záujmami,

vrátane záujmu rodiča. V konaniach, kde sa rozhoduje o výkone rodičovských práv a povinností, konať v záujme dieťaťa znamená brať do úvahy, najmä napĺňanie jeho potrieb, istoty, spokojnosti, bezpečie, vyplývajúce z citových väzieb a vzťahu dieťaťa k oboj rodičom.

15. Z obsahu odvolania matky vyplýva, že matka sa odvolala do výroku o úprave bežného styku otca s maloletými dcérami, a súčasne do výroku o úprave styku otca s maloletým C. počas prázdnin. Matka v rámci svojho odvolania namieta, že rozšírenie styku otca s maloletými dcérami nie je takpovediac v ich záujme, nakoľko nejde o zaužívaný rozsah styku tak, ako to uviedol súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia svojho rozsudku, ale o rozšírený rozsah styku otca s maloletými dcérami a to 11 dní v mesiaci nasledujúcich po sebe. Odvolací súd na tieto argumenty matky uvádza, že pokiaľ ide o bežný styk otca s maloletými dcérami je zrejme už z riadneho zistenia skutočného stavu súdom prvej inštancie, že tento styk medzi otcom a maloletými dcérami prebieha už niekoľko rokov, v rozsahu jeden týždeň v mesiaci a to jednak z dôvodu, že otec má pracovné povinnosti na Liptove a jednak z dôvodu, že na takúto formu styku praktizujúcu niekoľko rokov si maloleté dcéry takpovediac zvykli. Z obsahu spisu taktiež vyplýva, že medzi rodičmi prichádzalo často k nedorozumeniam aj ohľadom realizácie styku otca s dcérami a vznikali medzi nimi vzájomné konflikty ohľadom dohodnutia termínov styku. Je pravdou, že súd prvej inštancie určil rozsah styku otca s maloletými dcérami nad rámec zaužívaného styku (ten bol v rozsahu jedného týždňa), nakoľko tento bežný styk otca s maloletými dcérami určil súd prvej inštancie v rozsahu 11 po sebe nasledujúcich dní, avšak na druhej strane je potrebné taktiež uviesť, že prvý a posledný deň realizácie tohto styku nie sú plnohodnotné dni. Inými slovami, bežný styk medzi otcom a maloletými dcérami bude reálne prebiehať 9 dní v mesiaci (aj pri určení 11 dní), čo nie je možné porovnať so striedavou osobnou starostlivosťou, tak ako to tvrdí matka v rámci podaného odvolania. Odvolací súd zdôrazňuje, že maloletá K. bude mať XX rokov a maloletá Y. má XX,X roka, a preto aj s ohľadom na narastajúci vek detí je potrebné maloletým dcéram styk s otcom postupne rozširovať, hlavne za situácie, že maloleté dcéry boli zvyknuté s otcom realizovať styk počas celého týždňa v mesiaci. Samotná skutočnosť, že súd prvej inštancie do tohto „zaužívaného týždňového“ styku zahrnul aj ďalší víkend je iba na prospech maloletých detí. Odvolací súd má za to, že nie je dôvod realizovať úpravu styku otca s maloletými dcérami iba jeden týždeň v mesiaci s odôvodnením, že na to boli dcéry zvyknuté, ale práve naopak, je potrebné styk otca s maloletými deťmi rozširovať, jednak z dôvodu vzájomného upevňovania citových väzieb medzi rodičom a maloletými deťmi, ale taktiež z dôvodu, aby otec mal možnosť stráviť s maloletými deťmi plnohodnotný čas aj počas bežného školského roka, a súčasne víkendu, t.j. tak, aby si otec s maloletými deťmi „užil“ cez pracovný týždeň nielen ich pracovné a školské povinnosti vrátane krúžkov, ale taktiež voľný čas. Na základe uvedeného odvolací súd nevzhladol argumenty matky v tomto výroku rozsudku súdu prvej inštancie ako dôvodné. Pokiaľ ide o odvolanie matky do výroku o úprave styku otca s maloletým C. počas prázdnin s odôvodnením, že rozsah takto určeného styku otca s maloletým synom je príliš široký, a teda matka si nevie predstaviť, že by C. strávil s otcom celý týždeň (respektíve 5 dní za sebou) a súčasne s odôvodnením, že matka nemá dôveru v schopnosti otca postarať sa všetky deti naraz, odvolací súd uvádza, že otec má veľmi dobrý vzťah s maloletými dcérami, pričom bez problémov s nimi realizuje bežný styk počas jedného týždňa už niekoľko rokov, a preto odvolací súd nemá dôvod pochybovať o tom, že otec riadne zabezpečí aj starostlivosť o maloletého C.. Odvolací súd má taktiež za to, že samotná skutočnosť, že matka si realizáciu styku otca s maloletým synom počas jedného týždňa, respektíve niekoľkých dní za sebou nedokáže predstaviť nie je dostatočným argumentom k tomu, aby odvolací súd obmedzil styk otca s maloletým synom. Odvolací súd taktiež poukazuje na závery znaleckého dokazovania v predmetnej veci, z ktorých jednoznačne vyplýva, že v súčasnej dobe, je podľa názoru znalca, tak s ohľadom na hraničný predškolský vek maloletého, ako aj intenzitu jeho citových a emočných väzieb vo vzťahu k otcovi maloletý pripravený na rozšírenie stretávania s otcom tak, aby sa práve predišlo rozdeľovaniu súrodencov. Rovnako znalec v rámci svojich záverov na otázku, či by mal C. prespávať u otca počas víkendu spolu so sestrami uviedol, že podľa výsledkov psychologického vyšetrenia je maloletý na takúto kvalitatívnu zmenu zabezpečovania rodičovskej starostlivosti z vývinového hľadiska pripravený, pričom práve prítomnosť starších sestier by mala byť pozitívnym katalyzátorom jeho adaptácie. Zo záverov znaleckého posudku, ale taktiež z celého dokazovania vo veci teda jasne vyplýva, že styk otca s maloletými C. je vždy potrebné vrátane prázdnin a sviatkov realizovať spoločne t.j. aj s jeho dvoma staršími sestrami. Pokiaľ ide o dĺžku trvania tohto styku odvolací súd uvádza, že už v rámci nariadenia neodkladného opatrenia v odvolacom konaní zdôraznil, že maloletý C. má X rokov, vie jasne verbalizovať svoje potreby, nejde o dieťa útleho veku, a preto nie je dôvod k tomu, aby u otca nemohol realizovať styk aj počas celého týždňa, hlavne počas prázdnin a sviatkov, kedy otec vie s maloletými deťmi stráviť plnohodnotný čas a venovať sa im. Takto nastavenou úpravou styku dochádza nielen k rozvíjaniu vzťahu

medzi otcom a maloletým synom, ale taktiež k upevňovaniu súrodeneckých väzieb, čo pokladá odvolací súd za rovnako dôležité, ako samotnú realizáciu styku. Odvolací súd na zostávajúce argumenty matky vznesené v rámci podaného odvolania uvádza, že matka v rámci podaného odvolania neuviedla žiadne významné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé zvrátiť správnosť záverov súdu prvej inštancie. Okrem vyššie uvedeného má odvolací súd za to, že matka už na všetky svoje argumenty uvedené v rámci podaného odvolania dostala odpovede v rámci odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, a preto odvolací súd iba zopakuje, že rozširovanie styku otca s maloletými deťmi je v ich záujme a je dôležité pre ich budúce emocionálne a citové väzby, ktoré je potrebné nielen upevňovať, ale aj rozvíjať.

16. Odvolací súd v závere považuje za potrebné zdôrazniť, že matka by si mala uvedomiť dôležitosť otca v živote ich maloletých detí. Spoločne strávené chvíle s otcom sú pre maloleté deti tak prínosné po stránke emočnej, ako aj po stránke intelektuálnej (porov. uznesenie Ústavného súdu Českej republiky vo veci II. ÚS 295/06). Rodičovi, ktorý s dieťaťom trvale nežije pravidelne, má právo na čo možno najširší kontakt s maloletým dieťaťom, pretože je to práve množstvo času, počas ktorého je možné realizovať aj neverbálne výchovné pôsobenie rodiča, tzv. výchovu prítomnosťou, či príkladom, ktorá je, ako je vo všeobecnosti známe, tou najúčinnnejšou výchovnou metódou. Je nutné mať na zreteli, že akákoľvek deformácia vzťahu rodič - dieťa je v dôsledku odcudzenia v neskoršej dobe iba ťažko napravitelná. Obaja rodičia sú povinní viesť dieťa k pozitívnemu vzťahu k druhému rodičovi a pôsobiť na dieťa v záujme pozitívneho vzťahu k druhému rodičovi. Každý vyspelý rodič by mal vyvinúť snahu nielen umožniť styk s druhým rodičom, ale i vytvoriť zmysluplný, láskyplný a pravidelný vzájomný vzťah, nakoľko jeho výchovný postoj môže viesť k nezvratným negatívnym následkom vo vzťahu k emocionálnemu a psychosociálnemu vývoju maloletého dieťaťa. S poukazom na vyššie uvedené je zrejmé, že styk nariadený súdom prvej inštancie je nariadený v záujme maloletých detí. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch ako vecne a právne správny s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

17. Z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na zachovanie práva účastníka na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na každý argument účastníka nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných účastníkom konania, čo sa nepochybne v prejednávanej veci stalo (porovnaj napr. m.m. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.9.2012 vo veci Vojtěchová proti Slovenskej republike /sťažnosť č. 59102/08/, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.9.2011, č.k. I. ÚS 361/2010-34, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.6.2009, sp.zn. 5 M Cdo 8/2008).

18. Záverom odvolací súd ešte poznamenáva, že rozhodol bez nariadenia pojednávania dôvodiac ustanovením § 378, § 219 ods. 3 C.s.p. a už vyššie uvedenými dôvodmi. S dôrazom na to, že nedopíňal dokazovanie, a preto prípadne ďalšie tvrdenia prednesené účastníkmi konania na pojednávaní na odvolacom súde už nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie; účastníci, predovšetkým odvolateľka, ani nevzniesla žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk, by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.4.2002, č. 64336/01, vo veci Lino Carlos VARELA ASSALINO proti Portugalsku; porovnaj tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. vo veci vedenej pod sp.zn. 5 Cdo 218/2009, 3 Cdo 51/2011, 3 Cdo 186/2012, 7 Cdo 56/2011).

19. O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ustanovením § 52 C.m.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pretože ide o konanie, ktoré bolo možné začať aj bez návrhu.

20. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 Ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).